

РЕШЕНИЕ

№ 3075

гр. София, 21.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 21.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **782** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по Жалба на И. Т. Иот гр. Х., *срещу* РЕШЕНИЕ по т.4.4. от Протокол № 70/ 25.06.2010г. на У. С. на К. на И. в И. П. (УС на КИИП).

В жалбата и становището по същество на спора са изложени подробни доводи за недействителност на оспорвания акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на Закона за камарите на архитектите и И. в И. П. (ЗКАИИП). Жалбоподателят моли съда да обяви за нищожно оспорваното Решение от 25.06.2010г. на УС на КИИП или евентуално да го отмени. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото.

Ответникът – Управителният С. на К. НА И. В И. П., чрез процесуалния си представител – адв. Д, оспорва жалбата. В съдебно заседание и в писмени бележки по същество на спора излага доводи за нейната неоснователност. Претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И е вписан в регистъра на лицата с ограничена проектантска правоспособност по чл.6, т.3 ЗКАИИП. За установяване на това обстоятелство по делото е прието и не е оспорено Удостоверение рег. № 38013 (л.51).

От приетата и неоспорена по делото Диплома № 5209/ 20.09.1994г. (л.9) се установява,

че жалбоподателят е завършил висше образование във Висшият институт на МВР по специалностите „Противопожарна техника и безопасност” и „Водоснабдяване и канализация”.

На свое заседание, проведено на 25.06.2010г. УС на КИИП приема процесното Решение по т.4.4. от дневния ред по силата на което: „Всички инженери, които са вписани до 04.12.2009г. в регистрите на КИИП за ПП и притежават удостоверения за „Пожарна безопасност”, се отписват от регистрите, считано от 01.07.2010г. на основание чл.14, ал.4, т.2 от ЗКАИИП (изготвяли са и са подписвали документи, които са били предназначени за несъществуваща част от инвестиционните проекти) и на чл.1, ал.1 от Наредба №2 за проектантската правоспособност на И. (при вписването им в регистрите не е било спазено условието специалността придобита във висшето училище да е акредитирана в областта „Технически науки”).

По делото не са ангажирани доказателства от които да се установява, че жалбоподателят е бил уведомен за това Решение на УС на КИИП. Такъв извод може да се направи единствено от представеното по делото Писмо изх. № 230/ 29.12.2010г. (л.12), подписано от председателя на Контролния С. (КС) на КИИП, съгласно което на свои заседания проведени на 05.09.2010г., 05.10.2010г. и 22.11.2010г. е разгледал жалбите на лицата, заличени от регистрите за проектантска правоспособност, срещу решение на УС на КИИП, прието на заседание проведено на 25.06.2010г.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от активно легитимирано лице с правен интерес. Настоящият състав приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, доколкото по делото липсват данни към кой момент оспорвания акт е бил редовно съобщен на жалбоподателя.

Съдът приема, че К. на И. в И. П. е организация по смисъла на §1, т.2 от Допълнителните разпоредби на АПК, а издаваните от нея Решения по чл.13, ал.1 и чл.14, ал.4 ЗКАИИП са индивидуални административни актове, поради следното:

Съгласно чл.3 ЗКАИИП К. на архитектите и К. на И. в И. П. са юридически лица със седалище С..

Чл.7, ал.1 и ал.2 ЗКАИИП предвижда, че лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "магистър" или с образователно-квалификационна степен "бакалавър", които имат не по-малко от 4 години стаж по специалността, *притежават* ограничена проектантска правоспособност и могат да предоставят проектантски услуги в областта на устройственото планиране и И. П. след вписването им в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност в съответната камера. С разпоредбата на чл.13, ал.1 ЗКАИИП е предоставена компетентност на УС на КИИП да извършва преценка и постановява Решения за вписване в регистъра по чл.6, т.1 и т.3 на проектантите с пълна и ограничена проектантска правоспособност. На основание Решението на УС на КИИП и след вписване в съответния регистър възниква правото на лицата да предоставят проектантски услуги в областта на устройственото планиране и И. П.. Съгласно чл.14, ал.4 ЗКАИИП УС на КИИП постановява изричен акт – Решение за отписване на проектантите от съответния регистър, при наличие на изрично и

изчерпателно установени в т.1 – т.5 предпоставки.

Настоящият състав приема, че Решението за отписване от съответния регистър по чл.6, т.1 и т.3 ЗКАИИП, пряко и непосредствено засяга правата на неговия адресат, поради което и по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария, актът подлежи на съдебен контрол

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решението по т.4.4. от Протокол № 70/ 25.06.2010г. на УС на КИИП е **НИЩОЖЕН** административен акт и като такъв не е породил правни последици за жалбоподателя.

Настоящият състав приема, че процесният акт няма адресат. Доколкото Решението по чл.14, ал.4, т.2 ЗКАИИП е *индивидуален* административен акт, то следва да отговаря по форма и съдържание на императивно установените в чл.59, ал.2 АПК изисквания. Съгласно т.3 от цитираната норма в акта задължително следва да бъде посочен неговият адресат. С процесното Решение се отписват от регистрите за проектантска правоспособност на КИИП всички инженери, които са вписани до 04.12.2009г. и притежават удостоверения за „Пожарна безопасност”. Следователно адресатите на акта не са изрично и изчерпателно посочени, а са определени по общи признаци. Като доказателство за това кои са адресатите на оспорвания акт ответният е представил Списък на И., притежаващи удостоверения за част „Пожарна безопасност”, които се отписват от регистрите за проектантска правоспособност на КИИП, считано от 01.07.2010г. (л.7). Този списък, обаче не е посочен като приложение и неразделна част от процесното Решение, поради което и не може да се приеме, че последният индивидуализира адресатите на акта. Единственото обстоятелство което по някакъв начин свързва процесното Решение с жалбоподателя е писмо изх. № 230/ 29.12.2010г., подписано от председателя на Контролния С..

Въз основа на изложеното настоящият решаващ състав приема, че по същество УС на КИИП е постановил един общ административен акт по смисъла на чл.65, ал.1 АПК, доколкото процесното Решение има еднократно правно действие и засяга непосредствено права и законни интереси на неопределен (но определяем) брой лица. УС на КИИП, обаче не разполага с компетентност да постановява общи административни актове, от което се налага и извода, че актът е издаден от некомпетентен орган. Освен това актът е издаден без да е проведено производството установено в Дял втори, Глава пета, Раздел II на АПК – Общи административни актове. Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, основателна се явява претенцията на жалбоподателя да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото, в размер на 210 (двеста и десет) лева, представляващи разноски за държавна такса и възнаграждение за един адвокат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО по жалбата на И. Т. И от гр. Х., РЕШЕНИЕ по т.4.4. от

Протокол № 70/ 25.06.2010г. на У. С. на К. на И. в И. П..

ОСЪЖДА К. на И. в И. П. да заплати на И. Т. И от гр.Х., с ЕГН *, сумата 210 (двеста и десет) лева – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

БОРЯНА ПЕТКОВА